

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

I. Flacius Melancthonem ad palinodiam vocare conatur, idq[ue] per
Cocceritium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

- I. Flacius Melanchthonem ad palinodiam vocare conatur, idq; per Coccheritium.
- II. Eum ad Colloquium inuitat, adducitq; ad agnitionem delicti.
- III. Ienam vocatur ad Superintendentiam & professionem. eius lucubrationes quaedam, & communia cū Magdeburgensibus fulmina in Synergistas. dissidium cū Strigelio.
- IV. Liber Ienensis, indeq; origo turbarum inter Flac. & Synerg. Strigelio ob id in carceres coniecto.
- V. Disputatio Flacij cum Strigelio Manichaeismum & alias hæreses propugnantis, unde & apud suos, & ipsum principem omni gratia excidit.

AT QV E hæc quidem de historico Magdeburgensium opere duximus inferenda, quandoquidem Flacij vitam scribimus, quem huius instituti primum autorem fuisse constat. Nunc ad actiones reuertamur breuiter pertexendas secundum annorum feriem, extra quam Centuriatorum ductu nonnihil egressi sumus. Dum obsessus fuit Magdeburgi Flacius, & postmodū obsidione soluta cum Osiandro, Maiore, Svvencfeldio conseruit manū, vnaq; dirigendis annualium centurijs occupatus fuit, paulò remissius Melanchthonē per annos aliquot exagitauit. Imprimis vero ferociam ipsius atq; impetum fregisse videtur obiectū à Wittenber-

I.
Flacius conatur Melanchthonem ad palinodiam reuocare.

Flacius reus criminis peculatus.

genfi-

ANNO
1552.

Ecclesia
Luth. di-
strahitur.

gensibus sc̄dum peculatus crimen: quod licet socij detergere conati sunt, elui tamen aspersa labes ad eum modum non potuit, quin fibræ suspicionum in hominum animis remanerent. Vidit præterea Flacius Ecclesiam Lutheranam magis magisq; luxari dissidiis intestinis, & in varias factiones distrahi, dum noua subinde dogmata cuderentur è Lutheri principiis, aliæque sectæ post alias suppullularent. Qua re permotus cogitandum censuit de dirimendo potius, quam augendo certamine, quod illi cum VVittenbergensibus acre satis & cruentum ab annis aliquot intercellerat. Itaque Melanchthonem captauit variis modis, quem eo perducere conatus est, vt lapsum agnosceret, & cantata palinodia in viam rediret euangelicæ veritatis, quam in consultationibus de libro Interim per Mauritium institutis in gratiam hominum deseruisset. Id vero Flacius non modo coram viua voce, sed & absens per litteras, imo & per emissarios suos Melanchthoni conatus est persuadere: Quamquam frustra semper ea quidem in re laborauit.

Anno 1555.
Coceritij
conatus in
reuocando
Melancht.

Anno 1555. Octobri mense, quidam de Flacij contubernio, vir grandæuus, Cocceritius nomine venit ad Melanchthonem, illique conditiones quasdam proposuit, quibus concordiam inter Flacium, & VVittenbergenses instaurari posse iudicabat. Cuiusmodi verò fuerint istæ conditiones, quoque euen-

euentu Cocceritius iste conciliationem ten- **ANNO**
 tarit Melanchthon ipse breuiter loco quodā 1555.
 commemorat, cuius verba ea de re infero: *In ep. Mel.*
 Cum rediissem domum, inquit, postridie *ad Gamer.*
 mane venit ad me Cocceritius senex, primū *pag. 694.*
 vt L. Gellius Athenis philosophos, ita hic *Verba Me-*
 nos ad concordiam hortatur: sed hoc du- *lanchtho-*
 rius quam ille Romanus; affert præformata *nis.*
 capita, primum de palinodia; iubet fateri, *“*
 nos aboleuisse decalogum. Hæc enim erant *“*
 verba in ea formula. Deinde noua *συννομο-*
σία, coniuratio, erat addita, vt promittere- *“*
 mus, nunquam nos accessuros esse ad vllas *“*
 conciliationes, si quæ cum Episcopis insti- *“*
 tuerentur: nec vnquam cōcessuros esse prin- *“*
 cipibus, vt aliquid in ecclesia constituant. *“*
 Respondi planè *λακωνικῶς περὶ ὧν ἐνεγράφη;* *“*
 ἔδου Laconice, de quibus perscripserat: Non *“*
 eo autem breuior fui, ne quid iratus dicerem *“*
 durius. Legeram enim virulentum scriptum *“*
 somnij germanici, cuius autorem esse τὸν *“*
 ῥάπην quidam suspicantur; quidam Poly- *“*
 phemi filium, fratrem τοῦ Ἰλυριοῦ. Ego non *“*
 vnum ῥάπην scripsisse iudico, sed multos *“*
 fuisse *συῤῥακτας*, consarcinatores; ac video *“*
 nos duos præcipuè peti, & nostris capitibus *“*
 fata cantari. *“*

Haftenus Melanchthon: quem anno se- **II.**
 quente proximo Flacius ipse ad colloquium **ANNO 1556.**
 inuitauit, eiq; locum constituit Cosvvicum, *Flacius in-*
 medio fere itinere inter Magdeburgum & *uitat Me-*
 V Vittenbergam situm oppidum. Melanch- *lanchth. ad*
Colloquiū
 thon *Coswici.*